GREGORIUS MAGNUS
Admont, Ende 12. Jh.
Seite 37r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

de comedi. In quib' quedã quoq; de can
tis exterioribꝫ & necessariis s̃ pmixta. &
q̃si nim conuiũ ꝓparantes cogistis. ut oblat
epule ex diuitiarũ meli placerent. Et si q
de exteriores causę uelut inferiores & abiec
ta cibi min' sapiunt. ma tamẽ a uob' pru
dentẽ dicte s̃. ut libenẽ sumant. quia &
cibi contẽptibiles plerũq; dulces ex cõmito
bene coq̃ti fiunt. Scriptura aũ uertitur
hystorię. hoc qd diuiũ de diuina signi
ficatione dixerã respui nullom' debent.
Nam & si in quo ma uulti significatio ei
ñ ꝑgrunt. ex ipsis tamẽ locis suis circũstan
tibus hoc qd ex ea dictũ ẽ mauicitanter
potest. Nã & corruptor ei' pncepis ure dicit.
p q̃m apte diabolus designat. qa & ralep
tor nr̃ ait. Nẽ pncepis hui' mundi eiecitur
foras. Quã & ãã uxorẽ petit. qa maligni
uidel spe festinat ut ueniẽt possideat am
mã. qua p' occulta seductione corrupit.
Vñ iacob filii uehemẽter mali cũ sychem
domũ eiꝰ; patrã gladios sumunt. qa
a cunctis helii habentib' ipsi quoq; insãn
di s̃ q maligni spe aduitores fiunt. Quib'
p' circũcisionẽ ꝓpiunt. qs in dolore po
sitos pmodũ occidunt. qa plerũq; seueri
ores magistri si helii suũ moderari nesci
unt. q̃mtus p pdicationẽ uicia corrupti
onis resecent. cũ ea a delinq̃ntib' plangũt
qd fiat ꝓperatũ. adhuc tamẽ ipsi p aspi
tatẽ disciplinę seuiunt & duriores existunt.
Qui eñ iam ꝓpuera abscedere mori im
mne debebant. qa q culpã plangunt
luxurię & uoluptatẽ carnis in dolorem
uertunt. a magistris sentire ñ debent
aspitatẽ disciplinę. ne ipse humani gn̄is
redemptor min' amet. si p eo anima plus
q̃m debet amatur. Vnde & ciuide filius iacob
ait. Turbasti me. & odiosũ me fecisti s
chanaeis. Quando eñ hoc qd ã delin
q̃ntes plangunt adhuc magistri crudeliter
insecunt. infirmę min ipse redemptoris
amor repetit. qa ibi se affligi consid at.
ubi sibimetipsi ñ parent. Hec q dicim. ut
intellectũ quę ꝑtuli ñ ee improbabile ex
locis circũstantib' demonstrarẽ. Ea ũ q
ex eode loco a uã sentire in mea cõsolatione
dicta s̃ libenẽ accipio. qa in intellectu sacre
scripture respui ñ debet. qeqd sanę fidi ñ re
sistit. Sicẽ enim ex uno auro alii murenulas.
alii anulos. alii dexialia ad ornamẽtũ faci
unt. ita ex una scripture sacre secretia expo
sitores qq; p innumeros intellectus q̃si uaria
ornamẽta componunt. q tamẽ oia ad deco
rẽ celestis sponsę pficiunt. Valde aut gau
deo. qd dulcissima beatitudo uã & causis
sclarib' occupata. ad intellectũ sacre scripture
uigilant ingeniũ reducit. Sic q̃ppe necesse
ẽ. ut si illa omnino cauere ñ possiunt. ista
ñ omnim' ꝓponant. S; pomptem dñm rogo.
in in tantis tribulationum fluctib' laboranti
tende omnipotentis manũ. ut ex uã intercessione
ad suma releuer. q culparũ mearũ ponde
re ad profundũ pmor. Impatorẽ ũ psarũ & si
ñ fuisse usum doleo. uos tamẽ ea xpiana
fide pdicasse omino exulto. qua & si
ille ad lucẽ uenire ñ meruit. uã tamen
sentias pdicationis siue premiũ habebit.
Nam & ethyops in balneũ niger intrat. &
niger egredit. s; tamẽ balneator nũmos
accipit. De mauro aũ benedicam. ut in
actione ei' ab umbra statuã cognoscam.
id ẽ in minimis maiora ꝑpendam. In hoc
tamẽ ea credim'. qua ei' animã nobis sacra
menta & obsides L I G A N T.

Gregorii Marsę. Lxm.

MVLTA MICHI
dulcissima karitas uã
p eplas suas in bone opa
tionis laudib' ẽ locuta.
Ad que oia breuiter ego respondeo. Nolite
uocare me noemi. id ẽ pulchrã s; uocate
me mara. id ẽ amara. q amaritudine plena
sum. De causa ũ pbiq; que cũ fre & cocpo
meo uiro reuentissimo lohe patriarcha agit.
ipsũ puto adusariũ patrim. quẽ asseris cano
nes uelle custodire. Caritati aũ tue breuit
fatior. qa omi uirtute & omi pondere can
de causã auxiliante dño omipte exigere
paratus sũ. In qua si uidero sedi aplice ca
nones ñ seruari. dabit omips ds. qd pura
contẽptores ei' faciam. Qd aũ scripsit in